

طبابت با دست های آلوده به پول؛

حراج جان در بازار سکوت؛ وقتی نبض اخلاق زیر تیغ «زیرمیزی» می‌تپد!

لامرد فارس_ درست در لحظاتی که بیمار، میان امید و ترس، به دستان شفا بخش پزشک دخیل بسته است، جریانی سیاه در پشت پرده‌های اتاق عمل در جریان است.

به گزارش خبر پایگاه خبری تصمیم ۲۴، اینجا، در برخی راهروهای سردِ درمان، «سوگندنامه بقراط» نه به عنوان یک عهد مقدس، که به مثابه یک کاغذ بی‌ارزش، در مقابل اسکناس‌های آلوده به طمع، رنگ باخته است.

این گزارش نه روایت یک تخلف، بلکه فریاد بلند جامعه‌ای است که عدالت در سلامت‌اش، قربانی اشتباهی سیری ناپذیر معهود پزشکی شده که «جان» را در ترازوی «پول» وزن می‌کنند.

وقتی سکه بر «جان» مقدم می‌شود

تصور کنید؛ بیماری که نان شب‌اش را به سختی تهیه می‌کند، برای نجات عزیزترین خود از زیر تیغ جراحی، باید پیش از هر چیز، با «باچ‌گیر سفیدپوش» تسویه حساب کند.

در شهرستان لامرد، جنوبی‌ترین شهرستان استان فارس این صدای خسته‌ی شهروندانی است که می‌گویند: اگر پول ندهی، درد، هم‌نشین همیشگی تو خواهد ماند.

این یک معامله نیست؛ این گروگان‌گیری جان انسان‌ها در برابر مثنی کاغذ رنگی است که وجدان حرفه‌ای را به مسلخ برده است.

ریشه‌هایی که در خاک فساد تنیده شده‌اند

اما آیا تنها «طمع» مقصر است؟ تحلیل‌گران می‌گویند این غده‌ی سرطانی، ریشه‌هایی عمیق‌تر دارد.

عضو کمیسیون بهداشت و درمان، عالیه زمانی کیاسری، با جسارتی درخور توجه، پرده از حقیقتی تلخ برمی‌دارد: ما با یک معلول سیاه روبرو هستیم که محصول سیاست‌های بیمار است.

وقتی نظام پرداخت، پزشکِ خدمت بخش دولتی را به استیصال می‌کشاند، وقتی تأخیرهای مزمن در پرداخت‌ها و کسورات سنگین، کرامتِ شغلی را هدف می‌گیرد، بستر برای رشد قارچ‌گونه‌ی فساد فراهم می‌شود.

در اینجا، زیرمیزی نه فقط یک جرم، که نتیجه‌ی یک فروپاشی در ساختار مدیریتی است که پزشک را میان «نان» و «اخلاق» سرگردان کرده است.

سوگندی که زیر پای پول دفن شد؛

سوگند بقراط، حکایتِ شرف است؛ حکایتِ آن دست‌هایی که برای آرام کردن درد بیمار، می‌لرزند.

اما امروز، در گزارش‌های شهروندان لامردی، شاهد دست‌هایی هستیم که تنها برای شمردن پول غیرقانونی به حرکت در می‌آیند. این نه تنها توهین به بیمار، بلکه خیانتی آشکار به میلیون‌ها پزشک سپیدپوش و دلسوزی است که شرافت‌شان را با هیچ ثروتی معاوضه نمی‌کنند.

پایان سکوت؛

مطالبه‌ای که دیگر نمی‌توان نادیده گرفت

شهروندان لامردی دیگر تذکر و جریمه نمی‌خواهند؛ آن‌ها «جراحی قاطع سیستم» را طلب می‌کنند. مطالبه‌ی عمومی صریح است:

ابطال پروانه‌ی طبابت؛ پایان راه برای سوداگران جان.

اگر وزارت بهداشت و سازمان نظام پزشکی، از لاک دفاعی خود خارج نشوند و با اراده‌ای پولادین، این ساختار فسادخیز را پاکسازی نکنند، بساط این

پدیده‌ی زشت هرگز برچیده نخواهد شد.

خطاب به مردم:

اگر شما نیز در دام این سوداگران سیاه افتاده‌اید، بدانید که سکوت شما، سوخت موتور این فساد است.

سامانه ۱۶۹۰ و وبسایت www.1690.ir، سنگرهای دفاع از حق شماست. برای برچیدن این بساط، باید فریادِ دادخواهی بلندتر از زمزمه‌ی زیر لبی پزشکان متخلف باشد.

آیا وقت آن نرسیده که دوباره «انسان بودن»، بر «ثروتمند شدن» پیشی بگیرد؟ این پرسشی است که تاریخ پزشکی ما، امروز در برابر آن ایستاده است.

حالا باید دید آیا دادستان شهرستان لامرد به عنوان مدعی العموم و مجموعه بهداشت و درمان شهرستان لامرد بعنوان متولی و نهاد بالادستی اقدامی در این زمینه را انجام خواهند داد یا خیر!!!!